

Dawne Obyczaje Świąteczne

Boże Narodzenie to święta miłości, pokoju i radości. To z miłości do swojego ludu Bóg posłał na ziemię swego Syna, by odkupił nasze grzechy i przyniósł pokój ludziom dobrej woli.

Świadomość tego budziła u ludzi od najdawniejszych czasów uczucie radości i dlatego starali się uczynić ten okres jak najbardziej radosny i niezwykły. Stąd liczne zwyczaje świąteczne, które przekazuje nam tradycja. Jak obecnie, tak i dawniej, przygotowania świąteczne zaczynało od generalnych porządków. Odkurzano wszystkie kąty, szorowano do białości podłogi, przystrajano bibułkami i papkami obrazy i belki pod sufitem. Przynoszono z lasu choinkę, której zapach wprowadzał w nastrój świąteczny. Dzień przed wigilią już od świtu, gospodynie miesiły w drewnianych dzieżach ciasto na chleb i bułki. Około południa rozpalano ogień w piecu piekarskim i wyrabiano pieczywo. Najpierw szedł do wygarniętego z ognia i popiołu pieca - chleb, a potem po ponownym przepaleniu - bułki. Były to, typowe dla tych świąt, pięknie plecione strucle, placki drożdżowe z serem, makowce, kapuśniaczki oraz ciastka: amoniaczki i pierniczki.

Zapachy rozchodziły się po całym domu i przyciągały w kuchni dzieci spragnione takich smakołyków. Wigilię rano ubierano choinkę. Obok tradycyjnych bombek (nie tak pięknych jak dzisiaj) zdobiły ją zabawki robione w domu z bibulek, kolorowego papieru, słomy i koralików. Były aniołki, baletnice, łańcuchy, wisioriki, stanowiące czasem piękne dzieła sztuki. Obok nich wisiały na choince jabłka, złocone orzechy, ciastka o różnych kształtach i cukierki owijane kolorową bibułą. W bogatszych rodzinach pod choinkę kładziono prezenty dla domowników, z czego szczególnie cieszyły się dzieci.

Wraz z pierwszą gwiazdką zasiadano do wieczerzy wigilijnej, którą od rana przygotowywała gospodyni. Pracy było dużo, gdyż na stół podawano 12 dań. Były to zwykle: ryby, barszcz, grzyby, ziemniaki, kapusta, groch, kasza, pierogi z różnym nadzieniem, kluski z makiem, w niektórych regionach kutia, kompot z suszonych owoców, słodkie ciasto. Wszystkie potrawy były postne i jedzono je z jednej miski. Jeszcze do dzisiaj w niektórych wsiach zachowano ten zwyczaj. Wieczereczkę rozpoczynał najstarszy z domowników wzywając do wspólnej modlitwy i odczytując fragmenty ewangelii. Potem wszyscy łamali się opłatkiem i składali sobie życzenia. Na stole zapalano świecę, która była symbolem obecności Jezusa i kładziono dodatkowe nakrycie dla niespodziewanego gościa.

Dla przypomnienia, że Pan Jezus urodził się w szopie, dawano pod biały obrus siano, a w kącie ustawiano snop słomy. Wigilia była więc dniem miłości, braterstwa i pojednania. Po wieczerzy śpiewano kolędy, opowiadano o dawnych czasach, odwiedzano sąsiadów, by złożyć im życzenia. Gospodarze zanosili opłatki bydłu, gdyż wierzono, że w tę Świętą Noc zwierzęta przemówią ludzkim głosem. Kawalerowie i panny wychodzili po kolacji przed dom i krzykali: "Hop, hop, jużem se pojadli!" z której strony jakiś głoś im odpowiedział, z tej strony miał się wkrótce zjawić ich partner życiowy.

*Zdrowych i pogodnych Świąt
Bożego Narodzenia*

*oraz
szczęśliwego
Nowego Roku*

*wszystkim mieszkańcom
Miasta i Gminy Gąbin
życzą:*

*Przewodniczący Rady M i G -
- Edward Wilgocki,
Burmistrz M i G -
- Krzysztof Jadczyk*

Czas do północy szybko mijał i w tedy wszyscy udawali się do kościoła na pasterkę. Szli na nogach, brnąc często w śniegu parę kilometrów. Gdy ksiądz zaintonował kolędę "Wśród nocej ciszy" wszyscy głośno i radośnie podejmowali śpiew.

Sam dzień Bożego Narodzenia był świętem rodzinnym, spędzającym w domu z najbliższą rodziną. Był w tedy czas na śpiewanie kolęd, odpoczynek i szczerze rozmowy. W drugi dzień świąteczny, na św. Szczepana, większość ludzi szła na sumę, by poświęcić owies, którym potem obrzucano księdza na pamiątkę ukamienowania św. Szczepana. W ten dzień odwiedzano się wzajemnie, częstowano oraz urządzano wspólne zabawy taneczne.

Przez cały okres świąteczny wędrowali od domu do domu kolędnicy i różni przebieierańcy niosąc z sobą szopkę, gwiazdę turonia, którego bardzo bały się dzieci. Byli oni obdarowywani świątecznym pieczywem, owocami, słodyczami, a rzadko pieniędzmi. Swoje występy kończyli zwykle piosenką:

**"Wiwat, wiwat już idziemy
Za kolędę dziękujemy.
Przez narodzenie Chrystusa
Będzie w niebie nasza dusza
Królowała"**

Kontynuujemy stare zwyczaje świąteczne, a w szczególności odwiedzamy się wzajemnie, by wspólnie radować się z narodzenia Pana.

Krystyna Bielach

Edukacja Regionalna

Szlakiem miejsc pamięci narodowej
i architektury sakralnej.

Realizując w naszej szkole program edukacji regionalnej "Moje miasto i region są piękne" zdajemy sobie sprawę, jak ważne jest kształtowanie u naszych wychowanków postaw patriotycznych, budzenie

miłości do rodzinnego kraju, szacunku dla tradycji i historii regionu.

W miesiącu listopadzie postanowiliśmy wspólnie z naszymi uczniami zwiedzić miejsca dokumentujące przeszłość Gąbina i okolic.

Duże wrażenie zrobiły na nas zabytki architektury sakralnej z XVII i XVIII wieku: drewniane kościoły w Troszynie Polskim i Dobrzykowie oraz miejsca pamięci narodowej, tj. mogiły żołnierzy poległych we wrześniu 1939 r. znajdujące się w Słubicach, Dobrzykowie i Gąbinie.

Historie Dobrzykowa i walk żołnierzy nad Wisłą w czasie II wojny światowej przybliżyła nam Pani Bogumiła Zalewska-Opasińska - dyrektor Szkoły Podstawowej w Dobrzykowie. Z wielkim zainteresowaniem obejrzelśmy Izbę Pamięci Narodowej.

Szczególną opieką i pamięcią otoczyliśmy miejsca pamięci narodowej w naszym mieście. Odwiedziliśmy mogiły poległych żołnierzy na miejscowym cmentarzu. Zapaliliśmy znicze w miejscu spoczynku ofiar mordy hitlerowskiego z 1941 r, które znajduje się na Trakcie Grabskim. Byliśmy przy Grobie Nieznanego Żołnierza. Miejsce to skłoniło nas do przypomnienia losów Ojczyzny i oddania szacunku tym, którzy walczyli o Polskę niepodległą.

Uważamy, że udział uczniów naszej szkoły w planowanych wyjazdach po najbliższej okolicy, to ciekawy sposób na realizację treści regionalnych i przekazywanie wiedzy z zakresu dziedzictwa kulturowego. Poza tym wycieczki posiadają znaczny zasób bodźców wychowawczych, wdrażają uczniów do umiejętnej pracy grupowej, kształtują takie cechy charakteru, jak: życzliwość, koleżeństwo i wytrwałość, uczą przywiązania i miłości do ziemi rodzinnej.

*Teresa Bil i Maria Zalewska
nauczycielki kształcenia zintegrowanego
ze Szkoły Podstawowej w Gąbinie*

Nowy Rok Przed Wiekami

Nie wszyscy ludzie obchodzą Nowy Rok w tym samym dniu i w ten sam sposób. Mieszkańcy różnych części świata używają różnych kalendarzy. Już od dawna czas dzieli się na doby, miesiące i lata. Część kalendarzy opiera się jednak na fazach Księżyca, a część na pozycji Słońca. Miejsca na świecie różnią się też wierzeniami i zwyczajami noworocznymi.

Starożytny Egipt

Obchody Nowego Roku związane tu były z wylewami rzeki Nil, występującymi zwykle pod koniec września. Występowanie wody z brzegów miało duże znaczenie dla ludności, gdyż dzięki temu nawadniane były ogromne połacie pustyni, przeobrażanej usilnie w ziemię uprawną. W dniu Nowego Roku w górę rzeki wieziono barkami figury bogów Amona, jego małżonki i syna. Do świątyni wracały dopiero po miesiącu pełnym zabaw ludności, tańców i śpiewów oraz uctowania.

Babilonia

Nowy Rok nadchodził w Babilonii na wiosnę. W trakcie obchodów króla rozdzielano z królewskich szat i wysyłano gdzieś w ustronne miejsce. Podczas trwającego kilka dni bezkrólewia każdy mógł robić to, co chciał. Następnie król powracał, odziany w kosztowne nowe szaty, co oznaczało dla mieszkańców koniec nieróbstwa i beztroski.

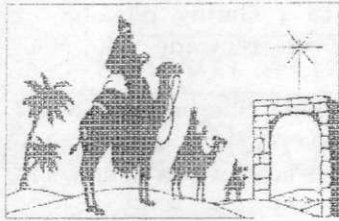
Starożytny Rzym

Przez długi czas Rzymianie obchodzili Nowy Rok pierwszego marca. Następnie, w 46 r. p.n.e., na polecenie Juliusza Cezara wprowadzono nowy kalendarz (zwany juliańskim) - używany do dzisiaj - z którego pochodzi data Nowego Roku, wyznaczona na 1 stycznia. Nazwa styczeń (January) pochodzi od rzymskiego boga, Janusa, ukazywanego zawsze z dwiema głowami. Jedną spoglądał wstecz, drugą zwróconą miał ku przyszłości. Noworoczne obchody zwane były w Rzymie kalendami, wówczas to ludzie ozdabiali swoje domy i obdarowywali się prezentami. Niewolnicy jedli przy jednym stole ze swymi panami, zwolnieni też byli przez kilka dni z ciężkich zadań.

Celtowie

Celtowie, zanim zostali najechani przez Rzymian, zamieszkiwali w przeszłości Galię, czyli tereny obecnej Francji oraz część Brytanii. Nowy Rok, obchodzony pod nazwą Samhain, wypadał u nich pod koniec października. Sam termin Samhain oznacza koniec lata. Jednym z celtyckich zwyczajów było gromadzenie w Nowym Roku jemioly, której przypisywano moc odstraszania obcych i złych duchów. Wierzono, iż to właśnie w okolicach Nowego Roku nasilała się obecność duchów zmarłych.

Gody Pańskiego Dzieciątka w Szkole Podstawowej w Czermnie

Okres Bożego Narodzenia to czas miłości, dobroci i pojednania oraz spotkań i opłatkowych nie tylko w naszych domach, ale także w

zakładach pracy i środowiskach.

Jak co roku takie spotkanie odbyło się 16 grudnia w Szkole Podstawowej w Czermnie.

Różniło się od poprzednich tym, że stół był o wiele większy, bo zasiadło przy nim więcej gości. W tym roku zaszczycili nas swoją obecnością m.in. p. Aniela Machała – pełnomocnik Urzędu M i G d/s oświaty, p. Czesław Sobiecki – radny naszego okręgu wyborczego, p. Wiesława Cierpikowska – przewodnicząca KGW, p. Stanisław Bedyk – prezes OSP w Czermnie, sołtysi wiosek należących do obwodu szkoły, Komitet Rodzicielski oraz Ludowy Zespół z Czerмна, który uświetnił naszą Wigilię śpiewaniem kolęd przy akompaniamencie kapeli ludowej. Życzenia wraz z upominkiem przesłała nam także p. Stefania Pastuszko – wizytator delegatury Mazowieckiego Kuratorium Oświaty z siedzibą w Płocku.

Spotkanie uroczyste otworzyła p. dyrektor Marzena Ledzion, następnie obejrzelśmy Jasełka przygotowane przez p. Marię Tadeusiak i p. Iwonę Zielińską.

Ponieważ nasza szkoła nosi imię Wł. St. Reymonta, więc w przedstawieniu nie mogło zabraknąć fragmentów jego twórczości. Mogliśmy na chwilę przenieść się w czasy Boryny i wraz z jego rodziną oczekiwać przyjścia Zbawiciela.

Po podzieleniu się opłatkiem na wszystkich oczekiwał suto zastawiony stół przygotowany przez koleżanki z RP i obsługę szkoły.

Następnego dnia odwiedziło nas ponad trzydziestu mieszkańców Domu Pomocy Społecznej w Koszelewie, którzy obejrzeni Jasełka i zwiedzili szkołę. Dla dzieci było to niezwykle przeżycie, z ogromną serdecznością przyjęły naszych gości. Mamy nadzieję, że te spotkania staną się tradycją, gdyż są przykładem wspaniałej integracji środowiska ze Szkołą.

Składamy serdeczne podziękowania p. Cezaremu Nyckowskiemu z MGOK w Gąbinie za pomoc w zrealizowaniu uroczystości, a **Czytelnikom życzymy zdrowych i pogodnych Świąt Bożego Narodzenia.**

*Iwona Zielińska i Maria Tadeusiak
nauczycielki ze Szkoły Podstawowej
im. Wł. St. Reymonta w Czermnie*

Z prac Rady M i G

W dniu 11 grudnia br. odbyła się kolejna Sesja Rady Miasta i Gminy Gąbin. Głównym tematem obrad było ustalenie stawek podatków i opłat lokalnych na 2004 rok. W toku obrad uchwalono następujące stawki:

Podatek od nieruchomości

Wyszczególnienie	Stawka [zł]
1. Od budynków mieszkalnych oraz zajętych wyłącznie na potrzeby mieszkalne lub ich części od 1m ² powierzchni użytkowej	0,36
2. Od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz części budynków mieszkalnych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej od 1m ² pow. użytkowej	14,80
3. Od pozostałych budynków lub ich części od 1m ² powierzchni użytkowej:	
a) od budynków gospodarczych, garaży wolnostojących oraz barakowozów na nieruchomości o pow. 0,01-0,20 ha	3,50
b) od budynków gospodarczych, garaży wolnostojących oraz barakowozów na nieruchomości o pow. powyżej 0,20 do 1,00 ha	3,20
c) od innych budynków nie wymienionych w punktach a, b	5,70
4. Od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym od 1m ² pow. użytkowej	8,00
5. Od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług medycznych od 1m ² pow. użytkowej	3,49
6. Od budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż rolnicza lub leśna % od wartości	2,00%
7. Od gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne, retencyjne lub elektrowni wodnych od 1 ha powierzchni	3,40
8. Od 1m ² gruntów	
a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	0,60
b) od pozostałych gruntów od 1m ² powierzchni - przeznaczonych pod budownictwo letniskowe i użytkowe na te cele	0,25
c) od posiadanych gruntów	
- o powierzchni od 0,01 do 0,10 ha	0,12
- o powierzchni powyżej 0,10 do 0,50 ha	0,11
- o powierzchni powyżej 0,50 do 1,00 ha	0,09
- o powierzchni powyżej od 1,00 ha	0,31
d) od gruntów będących użytkami rolnymi nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych i użytkowanych pod uprawy rolne	0,05

Podatek rolny

Obniżono cenę żyta przyjmowaną do wymiaru podatku rolnego z kwoty górnej ustalonej przez Prezesa GUS - 34,57 zł. do kwoty 32,00 zł za 1q. Tym samym podatek rolny z jednego ha gruntu przeliczeniowego na 2004 rok wyniesie 80,00 zł.

Podatek od posiadania psów

Od pierwszego i każdego następnego psa w wysokości 38,00 zł. Podatek należy wpłacać do kasy Urzędu miasta i Gminy lub do inkasenta bez dodatkowego wezwania. Termin płatności podatku ustala się na 15 maja. Podatek pobiera się w połowie stawki, jeżeli osoba posiadająca psa weszła w jego posiadanie po dniu 30 czerwca roku podatkowego.

Zwolnieni z podatku od posiadania do dwóch psów są posiadacze gospodarstw rolnych.

Z informacji Urzędu Mi i G

Zmiany Personalne w Urzędzie

W związku ze złożonymi wnioskami o rozwiązanie stosunku pracy, ze względu na przejście na emeryturę, Rada Miasta i Gminy odwołała z zajmowanych stanowisk zainteresowane odejściem osoby, tj:

- Sabinę Bedyk - ze stanowiska Skarbnika Miasta i Gminy,
- Mirosławę Nyckowską - ze stanowiska Sekretarza Urzędu Miasta i Gminy.

Jednocześnie na wniosek Burmistrza Miasta i Gminy Rada powołała na w/w stanowiska:

- Aniełę Machałę - na stanowisko Skarbnika Miasta i Gminy,
- Stanisława Guziaka - na stanowisko Sekretarza Urzędu Miasta i Gminy.

Powyższe zmiany wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2004 roku.

XII Finał

Wielkiej Orkiestry
Świątecznej Pomocy

11 stycznia 2004
Gąbin, Stary Rynek

**Zbierać będziemy na zakup
sprzętu medycznego dla
ratowania życia niemowląt
i dzieci młodszych.**

**Gminny Sztab XII Finału WOŚP
powołany został przy URZĘDZIE MIASTA
I GMINY W GĄBINIE
we współpracy z:**

- Gimnazjum Samorządowym
w Gąbinie,
- Szkołą Podstawową w Gąbinie,
- OSP w Gąbinie,
- Miejsko-Gminnym Ośrodkiem
Kultury w Gąbinie.

/Szczegóły wkrótce na plakatach/